

Po mně kamenem

Jan Nedvěd

1. Má první noc, kdy v náhodách sám
Se smutkům svým na útesy dám,
Pár věcí ztratil jsem a nevěděl, s kým bych do času šel
Tu k Bohu obrátil mne nevinný svět
Já jsem se bránit chtěl a k čistotě spět
A nějak zapomněl jsem, že bez viny není nikdo Tak ani já

R: Vždyť i mé narození je jen krásný dar
A pravdy uplakané tančí se lží v pár
A lidé nevěřili a neuvěří nikdy, jen by hrozně chtěli
A k Bohu obbrací je nevinný svět
Po stovkách smutků chtějí k čistotě spět
A vždycky zapomenou, že bez viny není nikdo Tak ani já

2. A jak jsme malí, na kříž zvedneme cit
Asi to bolí hledat, jak nejlépe být
Je to tak těžké vědět, že myslíme ano a říkáme ne
A k Bohu obrací nás nevinný svět
To samým smutkem chceme k čistotě spět
A jako první vždycky zapomenem, že jsme vinní Tak jako já

R: 2x